

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ Β' ΑΡ. 61.

ΕΝ ΔΕΥΚΟΣΙΑ (Κύπρον).

τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 1926.

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΖΩΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΣΙΑΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

καλλιεργηται γεωργοι νάπο-
λινωσι και δικαιοῶς τῶν προπο-
ζόντων τῶν κούρων τῶν πα-
ργουμένων ὁρίστικῶς πλε-
ον εἰς μορφῆς τῆς διουλο-
παροικίας, ἣ οποῖα οὐσαο-
στικῶς ὕφιστοις στήμερον
εἰς τῇ γεωτοικαῖ πρὸς τῇ
μεγαλῇ ἐκκαλοσαστικῇ ἀγρο-
κτῆματῃ (τοφλίκῃ) χωρίῳ.

Οι Θρόνοι· καὶ τὰ Μοναστήρια
 ᾤφειται νὰ παύσῃσι τοὺς λοιποὺς νὰ
 εἶναι μεγάλῃ· γαιοκτήμονες, οἱ ὁποί-
 οὶ νὰ πιεῖσιν εἰς κατὰ τὸ πρῶτον λαν-
 θάνουσι, εἰτε ἔμφανως, κοινότηρας
 ἔξαρτομένους ἀπὸ αὐτὰ ἢ καὶ πο-
 λυῶριθμα μέλη κοινότητων καὶ οἱ
 ὁποῖοι ἀντιπιδέχας πρὸς τὸν πορορι-
 σμὸν τῶν νὰ γίνωνται παραίτησι
 σκανδαλισμοῦ σφοδροῦ τῶν ἐκκλη-
 σιαστικῶν συνειδήσεων. Καὶ εἶνε
 βεβαίως σκάνδαλον τὸν τέκνων τῶν
 Ἐκκλησίας, ὅταν οἱ ἀνάτοια ἡ ἀ-
 νόμητος ἀξιοματικὸς αὐτῆς ἐμφανί-
 ζωνται ὡς κύριον τεραστίας ἐκείνης
 περιουσίας τὴν προσδόντων τῆς ὁ-
 ποίας ἡ διὰθεσις ἔξαρτάται κατ'
 οὐσίαν ἐκ τῆς ἀπολίτου ἐπιλήσεως
 τῶν, τῶν αἰσθημάτων τῶν, τῶν
 συμπαθεῶν τῶν καὶ τῶν ἀντιπα-
 θεῶν τῶν.

Τὸ γεγονός μάλιστα τῆς διαρκῶς αὐξανόμενης περιουσίας τοῦ μεγίστου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σωματείων, τὸ ὅποιοι οὐ καλόγηροι τοῦ Κῦκου θέλουσι να προβάλλουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν ὡς ἐνδείξει τῆς -καλῆς δια-
χειρίσεως των καὶ προσοευτικότητός των, εἶνε τὸ μᾶλλον ἐπιρροβόν, διό-
τι πρῶτον αὐξάνεται ἡ ἰσχύς των ἐν λόγῳ Μοναχῶν ὄντων οὕτως ἢ
ἄλλως τῶν κυρίων τῆς μοναστηρια-
κῆς περιουσίας καὶ ὠθηματιζο-
ντοισι τοῖς πρὸς τὴν ἀνεπαίσθητος ἀ-
κόμη εἰς καταδυνάστευσιν τῶν ἀνι-
σιγρώφως πρὸς αὐτὴν ἐλαττοῦται ἡ
δύναμις των Κοινοτήτων. Δὲν εἶνε
δύναμις κατ' οὐδέναν λόγον-νὰ πνι-
γῇ τελείως π.χ. ὁ Ἄγιος Δομέτιος

καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ ἡ Ἐγκλημα, διὰ τὰ πολλὰ πλοῖα τῆς ἡμεροσίνης τοῦ Κύκκου· θὰ προβάλῃ καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ τοιοῦτο δὲν γίνεται βιασμός, ἀλλὰ ἡ περιουσία τοῦ Κύκκου ἀπολυνθεὶ φυσικῇ πορείᾳ ἀσέβητος, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο θεωροῦμεν ἡμεῖς πολὺ ἐπιεικνέστερον, διότι κατὰ τρόπον διαφεύγοντα τὴν προσοχὴν τῶν Κοινοτήτων θὰ εἰσχωρῇ βαθμιαίως διὰ τῆς ἀπολύτου καὶ ἀπροσμάχητου οὐκονομικῆς ὑπεροχῆς τοῦ Κύκκου εἰς τὰ ὄρια τῶν μέτρων, διότι τὸ **ἔνθος** ὁλοῦν αὐτῶν θὰ πρυγατῇ ἀπὸ τῆς ἐπιτηδεύουσης καὶ ἀδελφάγου Κυκκάτικῃ μελίσσαν.

Ἄς ἐπιτραπῇ νὰ εἰσάγῃται ἀποσκοπὸς τῆς διεστραφῆς οἰκτικῆς οὐλοσύνης καὶ ἀπὸ τοὺς Ἱερῶν καὶ ἀπὸ τὰ Μοναστήρια, διότι αὐτοὶ

καὶ τὸ ἐκείνην ἡμέραν, ὅπου αὐτοὶ
καὶ· αὐτὸ τὸ Ἐκκλησιαστικόν
τὸν Δάικων ἦτο ἀρχικῶς ἡ ἐπάρ-
κεια τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰς ἀνάγκας
τῆς ἡριστιανικῆς λατρείας, ἡ
συντήρησις (ὅχι ἡ ἡγεμονικὴ εὐμάρ-
θεια) τῶν λειτουργιῶν αὐτῆς καὶ ἡ
περιτλάψις τῶν πασχόντων μελῶν τῆς
Ἐκκλησίας, διὰ τὴν πᾶσιν ἡ ἀισχρὰ
ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν ἐγγενῶν πα-
τερῶν καὶ τῶν δυστυχισμένων πλη-
θίων, ἡ ὅποια ἐμόλυνε τὴν εἰδω-
λολατρικὴν Ῥωμαναίην κοινωνίαν κυ-
ριῶς τῶν Αὐτοκρατορικῶν χρόνων.
Καὶ διὰ τοῦτον βεβαίως τὸν ἱερὸν
σκοπὸν τῶν ἐκπονήν τῆς βοηθείας τῶν
βασανισμένων καὶ πεινομένων μελῶν
ματ' ἀρχῆς τὸν ὁποῖον εἶχε διαδοθῇ
κατ' ἀρχαῖς ὁ Χριστιανισμός, ὅπως
τὰ ἐφαίνετο· ἡ ὑπεροχὴ τοῦ νέου

Φαντάζεται κανείς, όταν ακούει διὰ τὴν
ζῶσιν τὴν νεωτέρων Ἀθηναίων τὴν μετὰ
πολεμικῶν, ὅπου ἀφθονοῦσι τὰ Κέντρα
τῶν διασκεδάσεων καὶ τῆς ἐκδόλου ἡλιοπο-
υήσεως τὸν ἑλικὸν ἀσθενησμοῦ ὧλων,
Κέντρα εἰς τὰ ποῖα ἡ ἥδονα προσφέρεται
ἐξ μαγικῶν ποτῶν ἐξ ἀντιορύθλου χημικῶν
ποτῶν, ὅτι ἦνε νεκρωμένη καθὲρ τά-
σις πρὸς ὅλην αὐτὴν ἐνέργειαν, καθὲρ ὁμοί-
α γὰρ ἡθικὰς φαινομένης—γνώρισμα τῆς

καὶ ἀδυνατῶν μόναν τὴν παλαιὴν ἐπο-
 χὴν, τὸν μακρομένον καὶ θαυμάσιον
 μέγα εἰς βαθὺν τάρον παρελθόντος.
 Ὅση καὶ ἀν ἦνε ἡ διὰ τοῦ Ἀθη-
 ναίου ἡ τῆς Αἰθίδος γὰρ τὴν ἐλ-
 σιστὴν ᾤσθη· ποῦ ἦνε ἡ ζωὴ ποῦ ὄλουτο
 καυραμένη νεύρα καὶ ἡ χανονμένη
 υπαρχεῖς τῆς νεωτέρας Ἑλλασπαικῆς κοι-
 νωνίας, δὲν ἔσβυσε καθόλου καὶ ἡ ἀγάτῃ
 τὸν πόρον διὲ ἡνέ ἱκανὸν γὰ ἐξιδανικεύσῃ
 τὴν πλεῖν πραγματικότητα καὶ ἐξωραίσῃ
 τὸν ἄχαριν ἀντακτὸν ποῦ καλεῖται βίος
 ἀνθρώπινος. Ἰσως δὲ φανῇ ἀλτλστερον,
 πρὶ κατειεῖς τίς οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς 1925· εἰνε
 πλεῖ φιλοβίβλοι ἀσυγκρίτως ἀπὸ τῶς Ἀ-
 θήνας τοῖς 1900—1910· αὐτὸ διωας φα-
 νεται ποῦ εὐλοκα ἀπὸ τὸν κόσμον ποῦ
 συνιστῶνται μέσα στὴ Βιβλιοπώλεια μι-
 κρὰ καὶ μεγάλα, πρώτατε πρὸ πάντων ἀπὸ
 τὴ Καταστήματα Ἐλευθερουδάκης ἔλαιαν
 ἡπαστε ὄραν τῆς ἡμέρας καὶ τὴν νύκτα
 ὅως τῆς 9 καὶ θανάτρωθηκε ἀπὸ τὴν ἀ-
 πλειστον σερὰν τὸν φλῶν τοῦ βιβλίου
 διὲ υπαρχεῖ εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλιδος,
 ἡμεροτάτη βιβλιοφιλία μέχρι βιβλιολῆστεως,
 ὥστε αἱ ἐκδόσεις ποῦ γιννοῦντο κάποιο ἐν-
 ἀπαφέρων γὰ γίνονταν κυριολεκτικῶς ἀνὰ-
 παστον· ἄς μὴ νομίσῃ δὲ κατεῖς διὲ νοσηρὰ
 μόνον μυθιστορηματικὴ παραγωγή ἔλαδι
 τὸν ἔλαφρον καὶ ὡμηντικὸν φυλαγγνο-
 στας με τὰς ψευδοσυγκρίσεις ποῦ ὑπέσχε-
 ται συγγραφέας σοβαρὰ πρωτότητα καὶ
 μεταφρασμένη—κυρίως αὐτὰ—πρωτότητα
 τὸν καλῆτερον νεωτέρον καλῶνον, ἰδικῶν
 μας καὶ ξένων, στολίσματα τὸν βιτρίνον
 τὸν Βιβλιοπωλεῖων ἀγορεύονται καὶ ἀπα-
 γονται με τόσην προβιμίαν ὅσην τοῦλῆ-
 χιστον τὰ σαργηνεκάτα προϊόντα τὸν με-
 γάλων.....Ἐξαγοραστέλιον.

Τὸ πνευματικὸν αὐτὸ ἐνδιαφέρον, ποὺ δὲν μπόρεσε εὐτυχῶς νὰ σκοτισθῇ ὁ ἄλλος ἔντονος βλασφηγὴς τῆς ἐποχῆς τὰ τοῖς ἱερὰ καθαρωτέρῃ εἰς τὰς διαιρέσεις ποὺ ἰδόντες εἶς διαφόρου Αἰθούσας π.χ. εἰς τὸν Ἰ. Παρνασσόν. Ὁ Παρηκολούθῳ 2 β διαλέξεις εἰς τὸν θανάτου αὐτὸν Σύλλογον καὶ εἰς κοσμοσυνορίην ποὺ δὲν ἐπερίμενα καθόλου δεδομένης τῆς σοβαρότητος τῶν θεμάτων ποὺ ἀπελευκύνοντο π.χ. εἰς τὴν διὰ τὴν ποὺ ἐψηφιστὴν ποὺ Πανελλητικὴν μ. Πετροκάκων. Ὁ περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς δημοσιογραφίας, ἡ μεγάλη Αἰθούσα ἡ ποὺ παραγεμισμένη μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἴπῃ ὑπόκολον νὰ περῶνι χανεῖς μέου. Ἐν παρόντι ἀνάγκη πρὸς ὑποχρηστικὴν τῆς Κυριακῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας δὲν ὁ κ. Πετροκάκων στὰν μετὰ τὴν διαιρέσιν τῶν

πιθαρκεύματος ἀπὸ τῶν εἰδωλολα-
τρικῶν καὶ θὰ ἐγίνετο τοιοῦτοτρό-
πος ἡ ἀρσενία προλαγάντα ὑπὲρ τῆς
ἐξελαισθεῶς του, ἀνεγνώρισεν εἰς
τὴν Χριστιανικὴν ἐκκλησίαν τὸ δι-
καίωμα τῆς ἰδιοκτησίας μετὰ τοῦ
ἐυεργετήματος μάλιστα τῆς ἀπαλα-
γῆς ἀπὸ παντὸς πρὸς τὸ Κράτος
φόρου.

Οὕτε περὶ παραστάσεως τῶν
Επισκόπων καὶ Ὑπομενῶν ἐπρό-
βουον τότε, οὗτε περὶ λαμπρᾶς ἀκο-
λουθίας, καθὼς δεστυνῶς συμβαίνει
σήμερον εἰς ἀνωτέρους Κληρικούς
ἐποχουμένους αὐτοκινήτως, ποῖα
αὖθις δὲν ἀπατώμεθα οὗτος οἱ Πατρι-
άρχαι οὗτοι δ' Ἀρχιεπίσκοποι Ἀ-
παιῶν διαθετοῦσιν, ἐνθ' εἰς τὴν
πρωτὴν Κύρτον φινυροῦσιν μὲ
αὐτὰ ὡς μεγιστάνες οἱ ἐπίσημοι καὶ
κατὰ συνθήκην ἀντιπροσώποι τῆς
καπνιστοῦρας καὶ δημοκρατικωτέρας
ἐκείνης θρησκείας.

Δὲν ἦγε μόνον ἀντιπρῶκτου καὶ
ἀλλὰ καὶ λογικῶς σόλοκος ἡ ἀρχή
ἐκ πλουτέζης ἡ ἐκ κληρονομίας καὶ νά
παρεχέται τὸ λαφός καὶ νά ἐργασταί
περιτομή ἐκείνη τὸν βουθῆ δι-
δοῖν ἥνε ἀναμφισβήτητον οὗτοι τοι-
στοματικῶς ἔχει, κατὰ βάθος τὸ
ἤχημα ἡ ἐκκλησιαστικὴ περιουσία
ἐκδοῖται εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τὸ

τὸν παρεκάλεσα νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ δεχθῇ
μεταξὺ τῶσαν ἄλλων συγγραφεῖται καὶ ἁπ-
λῶς Κύπριον δημοσιογράφον μοῦ ἐπε· «Α!
ἀπὸ τὴν Κύπρον, Κύριε, ποῦ τρέφει ὅχι
Ἑλλήνας ἀλλὰ ὕπερθε ἱμνας!» δέχομαι· μὲ
ἔξαρετον ἐπαιροῦσιν τὰ συγγραφεῖται
ας!.. Τῶσαν καλὴ ἰδέα ὑπάρχει γιὰ μίς
εἰς τὸ Κέντρον, ἔπου καὶ πολλοὶ ἄλλοι, δι-
ευθυνταὶ ἐφημερίδων, πολυτεταὶ ὥς ο·
Γ. Μεταξῶς· καὶ μοῦ ἔξερρασαν τὸ πα-

— ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Ώρια έκδηλωση της ήφους ζωής των νεατέρων. Άβηχον ελε ή άγνια τον προς την Μουσικήν αντιλαμβάνετε την Μουσολατρεάν τον καλού πασιωθήποτε και μορφωμένων κόμου ελε τάς Συναυλίας που δίδονται ελ τό «Κεντρών» και άλλοι. Καί πηγαίνε δ κόμος εκεί άγαπητοί Λευκοσιταί και Λευκοσιώτισσες, χωρίς νά τον τρέχουν από πίσω ούτε Κυρίες ούτε Δεσποινίδες διά νά τον παρακολουθήν.....πάρη κανένα ελαττήριον. Έχει τρέχουν 2 και 3 ημέρες προητέρα γιά νά ξηλαστούσι τον άνοητον κόπον έχασον τον κονοστήριον. Καλ άνοιγμένους μήπως και παράβου της ψυχής των γιά νάκούσουν και άπολαύσουν τό θεϊον και υπερχρόμιον αίσθημα που δίδει ή καλή μουσική. Η μουσική ελε «ότας Άλφια, καθώς ελε Ηλον τον πολιτισμόν κόμων, δασατρέπουν στοιχειών μορφωμένων, δασατρέπουν», άν πρόκειται γιά μικρούς και ανάγκη της ζωής γιά τους μεγάλους» τό Ελλόν τό αντίληφθαι μόλις ήπλησι τό «Πολιτικόν Ύδριον» έκαιοντάδες τά κορίτσια και άγόρια που μαγεινούντα ελ τον ναόν του Άπόλλωνος γιά νά μνησθούν τάπορη τά της θείας τέχνης του και τρυφήσουν ελ τούς έξαισιός γλυκύνεται που γεννιώνται άί άπειροι άρμονικοί έναλλαγαι των μουσικών τόνων, τρυφής της ψυχής και άπαλής καλλιεργείας τού αλοήματος. Πόσον καθυστέρησεν τού σημειον αυτό από πάντων, της μουσικής ανάπτυξης, ήμεις οί Κύπριοι που νά ντυσώμεν μονάχα τά κορίτσια μας όωφ τό δυνατόν πειό έκιδευτικά προσαπλήουν.

—Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ.

“Οτι δημοσ εφραζει χαρακτηριστικωτερον απο καθε αλλου την πνευματικην ζωην των Αθηνων εινε χωρις διαφωτισθηναι καθολου ο Αθηναϊκος Τυπος προπορευομενος του Εθνους ασυγκριτως πολυ περιστερον απ’ οσον η...εμπροσθοφυλακη ινδς οστρεπεται. Ύποκειμενος η Αθηναϊκη δημοσιογραφια δικαιωσται να διεκδικησθαι διوتي εφραγωγικησ οφειδον προφταινι ζηληται και αξιοδαικιστος, διδουσα γενναϊαν ωθησιν εις την πνευματικην ζωην του εθνους προς τα εμπρος. Καθως ηυθ Μπαγιον επινοησας Αγγλος δημοσιογραφος τον οποιον εγνωρισια κατα συστασις φηλον Αθηναϊον αναδεδραρον εκ των συστακων του “Εκθεσιν Λόγων.”

μεγάλο Ἐκκλησιαστικὸ ψάρι τρώ-
γει μικρὰ λαϊκά.

Ἡ κατάστασις ὁμως αὕτη
 δὲν πρέπει νὰ παραταθῇ·
 δὲν πρέπει νὰ ἐπιτερωθῇ
 νὰ παραταθῇ· ἂν πρόκειται νὰ
 συγκεντρώναται διαρκῶς ἡ περιουσία
 τὸν Χριστιανὸν εἰς τὰς χεῖρας τῆς
 Ἐκκλησίας, διὰ νὰ εἰπωται ἔπειτα
 ὅσα περιουσίαν ἀπὸ τὴν πλουσίαν
 ῥάττειαν τῶν Ἐπισκόπων καὶ Ἡ-
 γουμενοσυμβουλίων ψυχὰ ἐπο-
 μορφῇ μικροβοηθημάτων πρὸς τὰ Σχο-
 λεῖά μας καὶ μερικὰ φιλανθρωπι-
 κα βοηθήματα, τότε ἂς λείψουν ὀρι-
 στικῶς τὰ γελαιοῦμενα μικρὰ αὐτὰ
 βοηθήματα παρεχόμενα ὡς παρεχόν-
 ται καὶ νὰ διατεθῇ, ὡς εἴπομεν
 ἀρχίζοντες τὰς ἐκλογίσεις μας, ἀφ' ὧ-
 ρήσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀγο-
 ρημάτων εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος
 προθυμότητα ἀναλαμβάνει νὰ κατα-
 βάλλῃ τὸ ἴδιον τὰ ἐλάχιστα χορη-
 γήματα τὰ ὁποῖα προσφέρει ἡ
 πλουσία Ἑκκλησία εἰς τὰ
 πτωρὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἰδιούμενα.

Ἄλλ' ὡς ἐπιτραπῇ τώρα νὰ δια-
κόψωμεν τὸν ἄρθρον μας) τοῦτο
ἐπιφυλάσσοιτες εἰς προσεχὲς φύλλον
τῶν διασάφησιν τῆς λύσεως τὴν ὁ-
ποίαν προτείνωμεν, ὁπότε καὶ θὰ γίνῃ
ἀντιληπτὴ καλῶτερον.

ὁ Ἀθηναῖκος τύπος εἶνε ἀσυγκρίτως ἀνώ-
τερος ὅλου τοῦ τύπου τῆς Βαλκανικῆς καὶ
μόνον εἰς ὀλίκα μέσα ὑπολείπεται ἐκείνου
τῆς Δυτ. Εὐρώπης.

Μία ἄνθρωπος πράγματι πνευματικῇ καλ-
λίχρωση στολίζει τὴν σημερινὴν Ἀθηναί-
κην ἐφημερίδα, ἡμεροσά ὅτην ὅποιαν οὐ
περιώνυμον πρὸ 25ετίας «Καίροι» τοῦ
Κανελλίδου! αἱ «Ἀθῆναι» τοῦ Πώπ! καὶ
τὸ «Ἐμπρός» τοῦ Καλαποθάκη θὰ ἐφα-
νισθῶν ἀστείότητες, ἂν γίνῃ σύγκρισις ἐν
τῷ συνόλω.

Πολιτική άρθρογραφία, χορογράφημα, ειδωτογράφημα, άντακτορήσεις από τα μεγαλύτερα Ευρωπαϊκά Κέντρα, ειδήσεως, έπιστολές, έπιστολάκια δέξω-έκτω, τελευταία όφρα φιλοτεχνήθηκε όποτε να μεταβιβάλλη τα πολιτικά νέα εις...γλυκίσματα όρεκτικώτατον, τέτα τέλειτα, όφρανωμένα θανμασιώς καί ένηνομιωμένα ός Γερμανική μουσική σύνθεσις 'Έγας Νικολάου, ένας Σπίτορ Μελίς, Παύλος Νιββάνας, Κώστας Οβελάνος, Κώστας 'Αθανάτος, Γεράσιμος Λύρανης κ.λ. κ.λ. άσφαλώς θα έτιθέσσαν καί Γαλλικήν ή 'Αγγλικήν έμμελεια. "Από λανσις είτε να τους διαβάζω, είτε να τους άκούω σ' συνταγογραφία.

"Όταν ἐπισκέφθην τὰ Γραφεῖα τῶν με-

Γ. ΚΛΕΜΑΝΣΩ

Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

[Ἀπόσπασμα ἐν μεταφράσει ἀπὸ τοῦ πολὺντροινοῦ νεοεκδοθέν βιβλίου τοῦ διαπρεποῦς Γάλλου πολιτικοῦ περὶ τοῦ δαιμονίου ἀρχαίου Ἀθηναίου ῥήτορος].

Ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῆς Πύμης ἀπὸ τοῦ Παυλίου, ἀρχιμάρτυρος παλαιοῦ διὰ τὴν ἀγαγιοσύνην ἐνέστης ἄλλος πρὸς τὸν ὁποῖον ἐ ἐλλήνωνος ἔμελλε νὰ πνῶντῃ μάρτυρ τῆς ἀναγεννήσεως. Ἄλλω κατα τῆς τριμῆρας τοῦ νὰ ἐπιβῶσιν ἐπὶ ταπεινῶν τῶν Βυζαντινῶν. Τὸ θῆναι οὐκ εἶναι προτιμώτερον τοῦ ἀπολλεῖσθαι; Ἄλλ' ἐν τῇ τρομακτικῇ αὐτῆς πραγματικῇ ἀγῶνι ἀράγῃ εἰς κρίσιν τοῦ ἐλληνικοῦ πνεύματος ἐν ταῖς ἀναφοραῖς αὐτοῦ πρὸς τὰς ἀναπτύξεις ἐνδὲ μέλλοντος τοῦ ὁποῦ ἄλλοτε φανταζέται καὶ ἄλλοτε ἀμυροῦνται. Ἐν αὐτοῦ τοῦ θέματος οἱ λόγοι καὶ οἱ γεννηταὶ τοῦ ὅλου ἐν ἀντίπερῃ πολλὰ, ἀλλ' ὅταν δὲν δοῦναι νὰ ἐπιτεθῶσιν ἐς ἑαυτὸν ἐνταῦθα παρὰ μόνον μίαν διαστάντη στροφῇ πρὸ τοῦ προβλήματος μου. Ἀπαντᾷται, εἰς πᾶσι ραδιόματι, μία περιέργος στροφὴ τοῦ Σαῖντ-Μαρί ἐπὶ τῶν ἀτελευτήτων διαμωφώσεων τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. Τὸ παραβροχικὸν τοῦ ὁγκοῦ μὲν διανοίῃ τοῦ ἔβραος εἰς τὴν κριτικὴν τῶν διαλελυμένων ἐν εὐαισθησίᾳ ἀπολαύει ἀνεῖν ἀνταδῶν. Ἐνταῦθα ποῶς Ἀθανάσιος συνιστάται ἀντιπρό-

Τὸ περιφρονῶν· μὴ δὲν ἄγαν· ἀπαρμολογῆσαι ἐξ ἰσού καὶ εἰς τὰς ἀκδηλοφάνειας τῆς ἐχρήσας ὡς καὶ εἰς ἑλὰς τὰς κοινὰς εἰς τὰς ἀλυσίους τῆς ἀνθρώπου τῆς βράσεως. Ἀπειδείχθη τοῦτο καὶ ἐκ τῆς ἀνεγνωρίσεώς τοῦτο ἢ ἐλληνιστῆς μας· γέννησις. Κατὰ χρῆσιν ἰδεολογικῶν, πατάχουσι ἀγνοίῃ τῶν. Εἰς τὰς ἀλοθιτῶν ἀρχίξει τῆς οὐκ ἐκδοκῶν τῶν ἀνακτατῶν τὸ ἀπὸ τῆς ὁροφῆς. Ἀκούσατε αὐτὴν τὴν πλήρη θαυμάσιον διατριβὴν ἢ ὅποια μὰ; πᾶναι μὲν ἐκνοήσουμιν τῶσαν καλὰ ἐν ἀγνοία ἰσού τοῦ συγγραφέως, πᾶς εἶναι δυνατόν τὴν θραυστὴν ὁ δωπερτικὸν σκαλετὸς εἶναι θεῶν ἡλωσμεν μὲν λεπτύνουμιν αὐτὸν ὅπερ τὸ δῖον.

«Τὸ τὴν μάθη καὶνὴς ἐλλήνηται», δὲν συσταταὶ εἰς τὸ νὰ δύναται νὰ παύεται ζῆσαι ἐπὶ ἀνοῖσι τοῖς κοίμειον τῶν συγγραφῶν, ἄντων ἐκ τῶν συγγραφῶν, καὶ τοῦτο λαὸν συνιστάτω καὶ δὲ παντὸς τρόπου, γεγονὸς τὸ ὅπουλον ἄλλως· τὸ εἶναι καὶ τι, ὅς καὶ νὰ τοὺς μεταφράζῃ κατὰ προσέγγισιν. Ἡ γνώσις τῆς ἐλληνικῆς εἶναι τὸ σπανιότερον καὶ δυσκολώτερον πρᾶγμα τοῦ κομπού, δύναται δὲ νὰ ἐπιλογῶν περὶ αὐτοῦ δύναται, διότι πολλὰς ἀπεπεριόρισται νὰ μάθῃ καὶ πάντοτε ἀπὲς τυχόν. Συνιστάται εἰς κατανόησιν ἐξ ἡμῶν τὸν τὸν λῆξων, ἀλλ' ἔλυν τὸν μορφῶν τῆς γλώσσας, ἧς εἶναι ἡ μεγαλειότης, ἡ σοφιστικὴ, ἡ ἐξουσία τὰς μεγαλειότητας ἀποχρώσεως ἡ συνιστάται εἰς διακρίσιν τῶν διαλέκτων, τῶν ἐποχῶν, εἰς συναίσθησιν τῶν τῶν δύναται καὶ τῶν ἵκων, τὸ εὐστροφῶν καὶ εὐμεταβλητῶν αὐτῶν τονισμοῦ, ἀνεῖ τῆς κατανόησιν τοῦ ὅπουλον ἀπομένει καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτοον βάρβαρος. Ὅφειλε νὰ ἔχῃ καὶνὴς νοῦν ἀρκετὰ δύναται ὥστε νὰ ἀντιλαμβάνεται τὸ νῆμα συγγραφῶν ὡς ὁ Θεουκλιδῆς, τὰς διακυμάνσεις ἐξολογῶν ἑμῶν ἐκπράσσειν, αἱ ὅπουλοι δὲ ἀποτελοῦν κατὰ μίαν καὶ μόνην φράσιν, καὶ συνδένονται πρὸς ἀλλήλῃς.

λας και ἀλλήλους περιβαρύνοντάς ὡς μία και
μόνη λείψις. Ὁρεῖται καὶ εἶναι μόνον να
και παντοῦ τοῦ οὐνοῦ καὶ τῆς γῆς ἀλλὰ και
να δύναται να ἀπολαμβάνῃ ἀνὰ πᾶσαν
στιγμὴν τὰς διαρκεῖς ἀντιθέσεις καὶ τὰς
εὐφροσύνας συμμετρίας αἱ ἑποιαὶ ἀντι
τιθέμεναι πρὸς αὐτὰς καὶ ἐπιφέρουν δια
κυμάνσεις τῶν μελόντων. Ἐκτός ἐκ τοῦ
ποῦ δέον να εἶναι εἰς θεῖον να μὴ μὲν
ἀδιαφοροῦς εἶναι μόνον εἰς τὴν πρόθεσιν
καὶ τὴν ἐλαιοφροσύνην συμμετρίαν τοῦ πλῆ-

γάλων Ἀθηναίων ἐξημερίων καὶ ἡλδα
εἰς ἐπαρχὴν τὸν τοῦς Διευθυντῶν κοιν, ὅταν
εἶδα τὸν.....ἐπεξεῖτα τὸν Συνακτῶν τῶν
καὶ ἀντελήφθην ἔστω καὶ μὴ βιαστούς
βλέμμα τὸν τεραστὶν ὀργανισμόν κοιν, τότε
ἐκατάβλη εἰς ποῖον στάθμν τοῦς ἡλδαῖς
τὸν εὐδοκίεται ἀνοήτ ὁ.....Κυριακὸς τύπος,
ἡ ἀνοργάνη κατ' ἀνάγκην ὁμαρπε-
ραν Κυριακὴν ἐφημερίαν διαφύσσουσα ἀπὸ
τῆς συναδελφικῆς τῆς τῶν Ἀθηνῶν τῶσιν
δοσὸν ἀφ' ἑαυτῆς, τὰ καλαιντολογικὰ Πιστοι-
σῖα εἰς τὰ ὅπλα τυπῶνεται ἀπὸ τὰ Τυρυ-
ποστοῖα *μεγαδύρα* τῶν Ἀθηναίων
ποῖ ποῖ νοῖν τὸν λιγύων νὰ βλέπει νὰ
μεγαβόλουν τὰ νοῖν τὸν ἔστω εἰς 30
χιλῆαδς ἀντιτυπῶν τὴν ὥραν ἀφ' ἑαυτῶν
καὶ ὀκτασελῶν διπλωμένων καὶ πανετα-
ρισμένων θιασμάς.

Παρηκολούθησα με κλειστόν ἀπὸ κατὰ-
πληθὺν τὸ στόμα καὶ με ὀρθόνουσα ἅ-
ματὶα τὸ διπλὸν αὐτὸ θαῖμα τὸν ἄθη-
ναϊκὸν τύπον, συνταγὴν καὶ ἐκτελεστικὴν
καλ...ἐργαία με ἀπογοητεύουν, δίδωσι δὲν
ἐλπίζω ποτὲ νὰ κατορθωθῇ ὥστε
«Ὁ Νέος Κυπριακὸς Φίλας» νάντατοκρητῇ
τελειῶσι πρὸς τὸ μεγάλον δημοσιογραφικὸν
ἰδανικὸν μου.

Κ. Α. ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

θους τῶν ἀμαρτημάτων ἀλλ' ὅχι βεβαίως
 καὶ καταπονετὶν μορῶν τὰ ὅπλα
 εἶνε διασκορπισμένα εἰς τοὺς διαλόγους
 καὶ τὰ ὅπλα προσοβρῖναι αὐτοὺς ἑαυτοῦ
 τοῦ τόπου τῆς ἀρετῆς καὶ ἁγνῆς τῆς
 λειτουργίας, τὴν εὐφραναι καὶ τὴν χάριν.
 Καὶ ὅπαρος προσοβρῖναι ἐπ' αὐτὸν ἡρώς
 ἀποβρῖναι οὐκ μεγάλην σχήματος. Ἀλλὰ
 καὶ ἂν ἀνέμῃ δὴν δέλωμα καὶ δέλωμα
 παρὰ μίαν ἀνέμῃν ἀνέμῃν εἰς τὴν
 εὐφραναι ἑαυτοῦ τὴν λειτουργίαν, δὴν
 δύναμειν παρὰ τὴν συμπεριλαμβανόμεν δι
 ἀνέμῃν δι ὅπλα ἡρωομένην ἑαυτοῦ
 ἀποδοδόμεναι εἰς τὸν σφῆς γλωσσικῆς
 χάριτος, δὴν εἶναι ἡνωμένην ἂν ἀνέμῃν
 οὐκ μετὰ τῆς ἀνέμῃν δύναμειν
 τοῦ πῦρος τῆς ἐκείνης καταπύρξεως. Ἡ
 ῥῶς εἶναι ὅπλα τὴν δὴν τῆς, ἀλλὰ πῆ-
 ρει καὶ παρὰ τῆς καὶ δύναμειν εἰς τὴν
 ῥῶμα. Τοῦτο ἀντιλαμβάνονται πάντοτε
 ἀνέμῃν δι καλλιπῆς καὶ λαοί. Τάχους
 ἀνέμῃν δι ἡνωμένην ὅρα ἡ ὅπλα
 ἀξίῳ ἀνέμῃν μίαν ἀνέμῃν αὐτοῦ
 ἐν, ἐν τῇ ὅπλα; καὶ αὐτῇ ἡ νίκη ὅ-
 ἄν ἀνέμῃν δι ὅπλα εἰς μίαν διαδοχικὴν σειράν
 συναντῶν ἀνέμῃν.

Μία τελική λύση, ἐν τῷ μεγαλείῳ της ἀπαιτεῖ πνευματικὴν στήριξιν ἐν σώματι σι-
βαρῶ, διότι οὕτω δυνατόν τις νὰ θέσῃ θε-
καλλίτερον ἔχει ἐν ταυτῇ, ἔνευ σπατά-
λης ἐνεργασίῳ. Εἰς τὴν ζωὴν ἡ αὐταπά-
νησις συνεπαίταται μίαν δόξιν, τῆς ο-
ποίας κατέλπει ἡ χειροτέρα μορφή εἶναι
τὸ νὰ ρίπταιται εἰς τὴν ἀπώμενον ἄβυσ-
σον τοῦ ἀπειροῦ καὶ ὑψηλὰ εὐέλπειν προ-
θέσεις αἱ ὅποια ἀποτολοῦν τὴν ἐφημέ-
ρον εὐγένειαν τῆς ζωῆς αὐτῆς. Ἡ ἐσχά-
τη χαρὰ πρέπει νὰ προέρχεται ἀπὸ μίαν
ἀπώλутην ἀποταπάρχουσιν διὰ τὴν ὅποιαν
δὲν εἶναι ὑπερβολικὴν οἰαζομένην ὑπεράν-
θρωπον ἀποτολειστικῶς τῶν ὁρασιτέρων
προσπαθειῶν μας.

πάντων εἰς τὸν ἀπικνὸν ἄνθρωπον, ἀπολείπεται ἀπὸ ἀσύντηκτον λειτουργίαν τὰν ἀρίστην Ἰσραηλίστιαν καὶ ἀπὸ ἑξαφανίστου ἀναστοχέουσι ἀνεργαζομένη, ἡ ὅποια καταλήγουσιν εἰς τὸς κεραννοὺς ἀκίνοῦσι τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν, ὅπως εἰς τὴν Μαραθῶνα τὴν Σαλαμίνα καὶ τὰς Πλαταιάς. Ἄλλοιμον ὅμως. Ὅσον ἔξαρσιν καὶ μικρὰς διαρκείας ἐπομένως. Ὁ πελοποννησιακὸς πόλεμος μὴ τὰς ἀσυναρτίους τοῦ καὶ ἡ διακυμανθῆναι ἀντίστασις κατὰ τῆς μαγευτικῆς ἐπιδρωμῆς, γαργόνα ἀπολήξαντα ἀμφοτέρω εἰς πῶτον τὴν ἀν' Ἀθήνας ἀποκαλύπτουσαν πόσῃ ἀνεπάρκειᾳ συνηγεῖσθαι ὕβρησιν παρὰ τὴν ἐκκολλητοῦ τ' Ἑλλήνων. Ἡ ἱστορία ἀπέδειξε ἔκτοτε διὰ αἰ τῶμαι τοῦ νικητοῦ καὶ τοῦ ἡττημένου συνδεδόται ἀποκρίσεις. Ὁ Βιργίλιος, ὑπόχρητος τὴν αὐτοκρατορίαν τοῦ σωματικῶς εἰς τὴν ρωμαϊκὴν λάσπην, τοῦ ὁποῦο ὁ ἑσπερίστικος ἀπελάττει ἀπὸ μίαν καλὴς διαταξαμένην δύναμιν καὶ ἡ Ρώμη ἔμυλλε καὶ ὅπου κούρη εἰς τὰς ἀεικλυτοῦς νίκας τῆς Διῶναι καὶ πιστεύουσι τῆς δι' αὐτὴν ἡθελᾶ συμβῆναι τοῖς ἰσὺν καὶ τὰς δυνάμεις. Ἀθήνας δὲν ἐπετύχχανον καὶ συνανέστανον τῆς εἰς βῆθ πτήσεως τοῦ τέλειον θαυμά τῆς εἰς ἑκταὶ ἀναπτύξεως.

Κατὰ τὰς πρωταρχικάς ἐκείνας συνθήσεις τῶν διανοήσεων τῆς κοσμοαρχμένης Ἀσίας καὶ τῆς ἀβελταίας Εὐρώπης, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔλαχεν ἡ ἐκείνη περὶ τοῦ ἀνθρώπου πνεύματος καὶ φαίνεται ὅτι παρ' ἑλᾶς τὰς δοκιμασίας τὰς ὅσας ὁ πῶτος, ἐπέτυχεν αὐτὸς τὸ καθολικόν. Ἐδῶκεν, εἰ καλλίστην εἶχε διὰ τὰς νίκας ἐκείνας τὰς ἐπολάς δυνάμει καὶ γνῶσιν καὶ τῶν ὅσων ἡ μυστικὴ τιμὴ ἀντανα- πλᾶλ ᾔθη ἐπ' αὐτῆς ἀνίστην τῶν ἡμερῶν.

LLOYD TRIESTINO

[illegible]